

1994. szeptember – **Egy új hang: Bayer Friderika**

Ha sikeres vagy, jól mennek a dolgok, egyszeriben előkerülnek az ismerősök, és örök barátságot esküsznek. Friderika szekere nemrég szédítő sebességgel rajtolt. Bizonyára sokan igyekeznek fölkapaszkodni rá.

- Hány új barátod akadt az utóbbi időben?
- Eddig szerencsére kerültek a kérészéletű kapcsolatok. A régi barátaimra jóban-rosszban számíthatok.
- Honnan verbuválódtak a barátaid?
- Egykori osztálytársaim és a volt munkatársaim közül.
- Hogy teltek gyerekkorod hétvégéi?
- Általában kimentünk a telekre.
- A hangodból úgy érzem, ez amolyan „büntető” telek volt...
- Eltaláltad. Számunkra bünti volt. Minden pénteken ki kellett mennünk, s itt hagytuk a barátokat Pesten. Halálra untuk magunkat.
- Mivel csaptad agyon az időt? Gyomlálás, fűnyírás, pecázás?
- Fűnyírásra akkoriban nem tudtak rávenni.
- Ezek szerint sportos kislány lehettél...
- Versenyszerűen kézilabdáztam egészen addig, amíg eldőlt, hogy komolyan tanulok énekelni.
- Tanáraiddal, osztálytársaiddal milyen volt a kapcsolatod?
- A tanárim vagy nagyon szerettek, vagy észre sem vettek. Az általános iskolában a lányok kifejezetten utáltak.
- Irigyelték a szépségedet?
- Nem, nem - hárítja el szerényen. - Nem szerettem a vénasszonyos pletykálkodásukat. Fiús típus voltam, és nem érdekelt, hogy kinek milyen új cipője vagy harisnya van.
- A középiskolában okleveles nőiruha-készítő szakmát tanultál. Közben délutánonként énekórákra jártál, terveket, ólomokat szóttél fellépésekről. Az osztálytársaid tudtak a terveidről?
- Nem, ugyanis titkoltam. Nem volt az olyan jó osztály. Bementem reggel, eltelt a napom, és siettem a zeneiskolába vagy a Rocksínházba. Ott tettem szert barátokra.
- Mi változott meg körülötted az utóbbi időben?
- Az időbeosztásom. Alig alszom hét órát, a többi pedig szinte egyfolytában munkával telik. Tévézni, videózni nincs időm, s nem emlékszem, mikor voltam utoljára moziban. De nem akarom sajnáltatni magamat, hiszen azt csinálhatom, amit szeretek. **Zétényi Zoltán**